

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 255

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 noiembrie 1995

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
42/1991. — Decret privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952.....	2	91. — Lege privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952	5
90. — Lege privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952.....	2	Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime (Bruxelles, 10 mai 1952).....	5-7
Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație (Bruxelles, 10 mai 1952).....	3	342. — Decret pentru promulgarea Legii privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952	7
341. — Decret pentru promulgarea Legii privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952	4	★	
★		95. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/1995 privind modificarea plafoanelor de aprobare a obiectivelor de investiții pentru autoritățile administrației publice centrale	7
40/1991. — Decret privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952	4	346. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/1995 privind modificarea plafoanelor de aprobare a obiectivelor de investiții pentru autoritățile administrației publice centrale	8
		★	
		322. — Decret privind conferirea Ordinului „Meritul Militar” unor ofițeri, maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Informații Externe	8

DECRETE ȘI LEGI**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind aderarea României la Convenția internațională
pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența
penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație,
semnată la Bruxelles la 10 mai 1952**

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952.

Art. 2. — Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 82 alin. 2 din
Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea
Parlamentului și a
Președintelui României, contrasem-
năm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 14 mai 1991.
Nr. 42.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aderarea României la Convenția internațională
pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența
penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație,
semnată la Bruxelles la 10 mai 1952**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952.

Art. 2. — România, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din convenție, își rezervă dreptul de urmărire a infracțiunilor comise în marea sa teritorială.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 septembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 octombrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

VALER SUIAN

București, 1 noiembrie 1995.

Nr. 90

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ
pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj
și alte evenimente de navigație*)

(Bruxelles, 10 mai 1952)

Art. 1. — În caz de abordaj sau de orice alt eveniment de navigație interesând o navă maritimă și care este de natură să angajeze răspunderea penală sau disciplinară a comandantului sau a oricărei alte persoane în serviciul navei, nici o urmărire nu va putea fi intentată decât în fața autorităților judiciare sau administrative ale statului al cărui pavilion îl purta nava în momentul abordajului sau al evenimentului de navigație.

Art. 2. — În cazul prevăzut la articolul precedent, nici o sechestrare sau reținere a navei nu va putea fi ordonată, chiar pentru măsuri de instrucție, de către alte autorități decât cele al căror pavilion îl purta nava.

Art. 3. — Nici o dispoziție a prezentei convenții nu se opune ca un stat, în caz de abordaj sau alt eveniment de navigație, să recunoască propriilor sale autorități dreptul de a lua toate măsurile referitoare la certificatele de competență și licențele pe care el le-a acordat sau de a-i urmări pe cetățenii săi pentru infracțiuni comise în timpul când ei erau la bordul unei nave abordând pavilionul unui alt stat.

Art. 4. — Prezenta convenție nu se aplică abordajelor sau altor evenimente de navigație intervenite în porturi și rade, precum și în apele interioare.

În afară de aceasta, înaltele părți contractante pot, în momentul semnării, depunerii ratificărilor sau o dată cu aderarea lor la convenție, să-și rezerve dreptul de urmărire a infracțiunilor comise în propriile lor ape teritoriale.

Art. 5. — Înaltele părți contractante se angajează să supună arbitrajului toate diferendele dintre state ce ar putea rezulta din interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, fără prejudicierea, totodată, a obligațiilor înaltelor părți contractante care au convenit să supună diferendele lor Curții Internaționale de Justiție.

Art. 6. — Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele reprezentate la cea de-a noua Conferință diplomatică de drept maritim. Procesul-verbal de semnare va fi întocmit prin grija Ministerului Afacerilor Externe al Belgiei.

Art. 7. — Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei, care va notifica depunerile tuturor statelor semnatare și care au aderat.

Art. 8. — a) Prezenta convenție va intra în vigoare între primele două state care o vor ratifica, la 6 luni după data depunerii celui de-al doilea instrument de ratificare.

b) Pentru fiecare stat semnatar care ratifică convenția după cea de-a doua depunere, aceasta va intra în vigoare la 6 luni după data depunerii instrumentului propriu de ratificare.

Art. 9. — Oricare stat nereprezentat la cea de-a noua Conferință diplomatică de drept maritim va putea adera la prezenta convenție.

Aderările vor fi notificate Ministerului Afacerilor Externe al Belgiei, care va informa despre aceasta, pe cale diplomatică, toate statele semnatare și care au aderat.

Convenția va intra în vigoare, pentru statul care a aderat, la 6 luni după data primirii acestei notificări, însă nu înainte de data intrării sale în vigoare, astfel cum este prevăzută în art. 8 paragraful a).

Art. 10. — Înaltele părți contractante vor putea, la expirarea termenului de 3 ani ce urmează intrării în vigoare, pentru acestea, a convenției, să ceară convocarea unei conferințe însărcinate să decidă asupra tuturor propunerilor vizând revizuirea convenției.

Oricare înaltă parte contractantă care va dori să utilizeze această posibilitate va informa Guvernul belgian, care își asumă sarcina să convoace această conferință în termen de 6 luni.

Art. 11. — Fiecare dintre înaltele părți contractante va avea dreptul să denunțe prezenta convenție, în ceea ce o privește, în orice moment după intrarea ei în vigoare. Totodată, această denunțare nu va avea efect decât după un an de la data primirii notificării de către Guvernul belgian, care va informa despre aceasta celelalte părți contractante, pe cale diplomatică.

Art. 12. — a) Oricare înaltă parte contractantă poate, în momentul ratificării, aderării sau în orice moment ulterior, să notifice în scris Guvernului belgian că prezenta convenție se aplică teritoriilor sau anumitor teritorii pentru care asigură relațiile internaționale. Convenția va fi aplicabilă respectivelor teritorii după 6 luni de la data primirii acestei notificări de către Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei, însă nu înainte de data intrării în vigoare a prezentei convenții cât privește această înaltă parte contractantă.

b) Oricare înaltă parte contractantă, care a efectuat o declarație conform paragrafului a) al acestui articol, va putea, în orice moment, să informeze Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei că teritoriului respectiv încetează să i se aplice convenția. Această denunțare va avea efect după termenul de un an prevăzut la art. 11.

c) Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei va comunica, pe cale diplomatică, tuturor statelor semnatare și care au aderat, orice notificare primită în baza prezentului articol.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aderarea României
la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli
referitoare la competența penală în materie de abordaj
și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles
la 10 mai 1952**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la competența penală în materie de abordaj și alte evenimente de navigație, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 31 octombrie 1995.
Nr. 341.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind aderarea României la Convenția internațională
pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului
asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles
la 10 mai 1952**

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1 — Se aprobă aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952.

Art. 2. — Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 82 alin. 2 din
Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea
Parlamentului și a Președintelui
României, contrasemnăm acest
decret.**

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 14 mai 1991.

Nr. 20

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aderarea României la Convenția internațională
pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului
asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles
la 10 mai 1952**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 octombrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

VALER SUIAN

București, 1 noiembrie 1995.

Nr. 91.

C O N V E N Ț I A I N T E R N A Ț I O N A L Ă

**pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime*)
(Bruxelles, 10 mai 1952)**

Art. 1. — În prezenta convenție, expresiile următoare sunt folosite cu semnificațiile indicate mai jos:

1. *creanță maritimă* înseamnă afirmarea unui drept sau a unei creanțe având una dintre următoarele cauze:

a) daune cauzate de către o navă fie prin abordaj, fie în alt mod;

b) pierderi de vieți omenești sau daune corporale cauzate de către o navă sau provenind din exploatarea unei nave;

c) asistență și salvare;

d) contracte referitoare la folosința sau locațiunea unei nave prin charter-party sau altfel;

e) contracte referitoare la transportul de mărfuri de către o navă în baza unui charter-party, conosament sau altfel;

f) pierderi sau pagube aduse mărfurilor și bagajelor transportate de către o navă;

g) avarie comună;

h) împrumut maritim;

i) remorcaj;

j) pilotaj;

k) furnizarea, în orice loc, de produse sau de materiale făcute unei nave în scopul exploatării sau întreținerii sale;

l) construcție, reparații, echipamentul unei nave sau taxele de doc;

m) salariile comandanților, ofițerilor sau membrilor echipajului;

n) banii cheltuiți de comandant și cei plătiți de către încărcători, navositori sau agenți în contul navei sau al proprietarului ei;

o) proprietatea contestată a unei nave;

p) proprietatea contestată a unei nave sau posesia sa ori exploatarea sa, sau drepturile la rezultatele exploatării unei nave în coproprietate;

q) orice ipotecă maritimă și orice garanție;

2. *sechestrul* înseamnă imobilizarea unei nave cu autorizarea autorității judiciare competente pentru garantarea unei creanțe maritime dar nu se înțelege sechestrarea unei nave pentru executarea unui titlu;

3. *persoană* înseamnă orice persoană fizică sau juridică, asocieri de persoane sau de capitaluri, precum și statele, administrațiile și instituțiile publice;

4. *reclamant* înseamnă o persoană care invocă, în profitul său, existența unei creanțe maritime.

Art. 2. — O navă purtând pavilionul unui stat contractant nu va putea fi sechestrată în jurisdicția unui stat contractant decât pe baza unei creanțe maritime, dar nici una dintre dispozițiile prezentei convenții nu va putea fi considerată ca o extindere sau o restrângere a drepturilor și competențelor pe care statele, autoritățile judiciare sau autoritățile portuare le dețin în baza legii lor interne sau a reglementărilor lor, de a sechestra, a reține sau de a opri în alt mod o navă de a ieși în larg în jurisdicția lor.

Art. 3. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului 2 și art. 10, orice reclamant poate sechestra fie nava la care se referă creanța, fie oricare altă navă aparținând celui care era, în momentul nașterii creanței maritime, proprietarul navei la care această creanță se referă, chiar atunci când nava sechestrată este gata pentru a naviga, dar nici o navă nu va putea fi sechestrată pentru o creanță prevăzută la lit. o), p) sau q) ale art. 1, cu excepția cazului când reclamația este în legătură cu nava însăși.

(2) Navele vor fi considerate ca având același proprietar când toate părțile de proprietate vor aparține unei aceleiași sau unor aceleiași persoane.

(3) O navă nu poate fi sechestrată și cautiunea sau garanția nu va fi dată mai mult de o dată în jurisdicția unuia sau mai multor state contractante pentru aceeași creanță și pentru același reclamant; și dacă o navă este sechestrată în una dintre aceste jurisdicții și o cautiune sau o garanție a fost dată, fie pentru a obține ridicarea sechestrului, fie pentru a-l evita, orice sechestrul ulterior al acestei nave sau al oricărei alte nave aparținând aceluiași proprietar, cerut de către reclamant și pentru aceeași creanță maritimă, va fi ridicat și nava va fi eliberată de către tribunal sau de către orice altă jurisdicție competentă a numitului stat, afară de cazul în care reclamantul va dovedi, convingând tribunalul

sau orice altă autoritate judiciară competentă, că garanția sau cauțiunea a fost eliberată în mod definitiv înainte ca sechestrul ulterior să fi fost aplicat sau că există o altă rațiune valabilă pentru a fi menținut.

4. În cazul navlosirii unei nave cu predarea gestiunii nautice, când navlositorul răspunde singur de o creanță maritimă în legătură cu această navă, reclamantul poate să sechestreze această navă sau oricare alta aparținând navlositorului, cu respectarea dispozițiilor prezentei convenții, dar nici o altă navă aparținând proprietarului nu poate fi sechestrată în legătură cu această creanță maritimă.

Alineatul precedent se aplică, de asemenea, tuturor cazurilor în care o persoană, alta decât proprietarul, este obligată printr-o creanță maritimă.

Art. 4. — O navă nu poate fi sechestrată decât cu autorizarea unui tribunal sau a oricărei alte autorități judiciare competente a statului contractant în care sechestrul este aplicat.

Art. 5. — Tribunalul sau oricare altă autoritate judiciară competentă, în jurisdicția căreia nava a fost sechestrată, va acorda ridicarea sechestrului în cazul în care o cauțiune sau o altă garanție suficientă va fi fost furnizată, afară de cazul în care sechestrul este aplicat în considerarea creanțelor maritime enumerate la art. 1 de mai sus, la lit. o) și p); în acest caz, instanța poate permite exploatarea navei de către posesor, când acesta va prezenta garanții suficiente, sau să regleze gestiunea navei pe timpul duratei sechestrului.

În lipsa acordului între părți cu privire la mărimea cauțiunii sau a garanției, tribunalul sau autoritatea judiciară competentă va fixa natura și cuantumul.

Cererea de ridicare a sechestrului pe baza unei astfel de garanții nu va putea fi interpretată nici ca o recunoaștere a responsabilității, nici ca o renunțare la beneficiul limitării legale a responsabilității proprietarului navei.

Art. 6. — Orice contestații referitoare la răspunderea reclamantului pentru daune cauzate ca urmare a sechestrului navei sau pentru cheltuieli de cauțiune sau de garanție prezentate în vederea ridicării sau împiedicării sechestrului vor fi soluționate pe baza legii statului contractant în jurisdicția căruia sechestrul a fost aplicat sau solicitat.

Regulile de procedură referitoare la sechestrul unei nave, la obținerea autorizației prevăzute la art. 4 și la oricare alte incidente de procedură pe care sechestrul le poate ridica sunt guvernate de legea statului contractant în care sechestrul a fost aplicat sau solicitat.

Art. 7. — (1) Tribunalele statului în care sechestrarea a fost operată vor fi competente pentru a statua asupra fondului procesului,

fie că aceste tribunale sunt competente pe baza legii interne a statului în care sechestrul este aplicat,

fie în cazurile următoare, anume definite:

a) dacă reclamantul are reședința sa obișnuită sau sediul său principal în statul unde sechestrul a fost aplicat;

b) dacă creanța maritimă este ea însăși născută în statul contractant de care depinde locul sechestrării;

c) dacă creanța maritimă s-a născut în cursul unui voiaj în timpul căruia sechestrarea a fost făcută;

d) dacă creanța provine dintr-un abordaj sau în circumstanțele prevăzute în art. 13 al Convenției internaționale pentru unificarea unor reguli în materie de abordaj, semnată la Bruxelles la 23 septembrie 1910;

e) dacă creanța este născută dintr-o asistență sau dintr-o salvare;

f) dacă creanța este garantată prin ipotecă maritimă sau o garanție asupra navei sechestrate.

(2) Dacă tribunalul în jurisdicția căruia nava a fost sechestrată nu are competență pentru a statua asupra fondului, cauțiunea sau garanția cerută în conformitate cu art. 5 pentru obținerea ridicării sechestrului va trebui să garanteze executarea oricărui condamnări care vor fi ulterior pronunțate de către tribunalul competent pentru a statua asupra fondului și tribunalul sau orice altă autoritate judiciară a locului sechestrării va stabili un termen în care reclamantul va trebui să introducă o acțiune în fața tribunalului competent.

(3) Dacă înțelegerile părților cuprind fie o clauză atributivă de competență unei alte jurisdicții, fie o clauză arbitrală, tribunalul va putea să stabilească un termen în care reclamantul va trebui să întreprindă acțiunea sa asupra fondului.

(4) În cazurile prevăzute la cele două alineate precedente, dacă acțiunea nu se introduce în termenul acordat, pârâtul va putea să ceară ridicarea sechestrului sau eliberarea cauțiunii depuse.

(5) Acest articol nu se va aplica cazurilor prevăzute în dispozițiile Convenției revizuite asupra navigației pe Rhin din 17 octombrie 1868.

Art. 8. — (1) Dispozițiile prezentei convenții sunt aplicabile în orice stat contractant oricărei nave care poartă pavilionul unui stat contractant.

(2) O navă care poartă pavilionul unui stat necontractant poate să fie sechestrată în unul dintre statele contractante, în baza uneia dintre creanțele enumerate la art. 1, sau pentru orice altă creanță care permite sechestrarea după legea acestui stat.

(3) Cu toate acestea, fiecare stat contractant poate să refuze în totul sau în parte avantajele prezentei convenții oricărui stat necontractant și oricărei persoane care, în ziua sechestrării, nu are reședința obișnuită sau sediul său principal într-un stat contractant.

(4) Nici o dispoziție a prezentei convenții nu va modifica sau nu va afecta legea internă a statelor contractante în ce privește sechestrarea unei nave în jurisdicția statului al cărui pavilion îl poartă de către o persoană care are reședința sa obișnuită sau sediul său principal în acest stat.

(5) Orice terț, altul decât reclamantul inițial, care invocă o creanță maritimă prin efectul unei subrogații, a unei cesiuni sau în alt mod, va fi considerat, pentru aplicarea prezentei convenții, că are aceeași reședință obișnuită sau același sediu principal ca și creditorul inițial.

Art. 9. — Nici o prevedere a acestei convenții nu trebuie să fie considerată că ar crea un drept la o acțiune care, în afara stipulațiilor acestei convenții, nu ar exista după legea aplicabilă de către tribunalul sesizat cu litigiul.

Prezenta convenție nu conferă reclamantilor nici un drept de urmărire, altul decât cel acordat prin această ultimă lege sau prin Convenția internațională asupra privilegiilor și ipotecilor maritime, dacă aceasta este aplicabilă.

Art. 10. — Înaltele părți contractante pot, în momentul semnării, depunerii ratificărilor sau cu prilejul aderării lor la convenție, să-și rezerve:

a) dreptul de a nu aplica dispozițiile prezentei convenții la sechestrarea unei nave practică în considerarea uneia dintre creanțele maritime prevăzute la lit. o) și p) ale art. 1 și de a aplica acestui sechestrul legea lor națională;

b) dreptul de a nu aplica dispozițiile primului paragraf al art. 3 sechestrului practicat pe teritoriul lor pentru creanțele prevăzute la lit. q) al art. 1.

Art. 11. — Înaltele părți contractante se angajează de a supune arbitrajului orice diferende între state, care pot să rezulte din interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, fără prejudicierea, totodată, a obligațiilor înaltelor părți contractante care au convenit să supună diferendele lor Curții Internaționale de Justiție.

Art. 12. — Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele reprezentante la cea de-a noua Conferință diplomatică de drept maritim. Procesul-verbal de semnare va fi întocmit prin grija Ministerului Afacerilor Externe al Belgiei.

Art. 13. — Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei, care va notifica depunerile tuturor statelor semnatare și celor care au aderat.

Art. 14. — a) Prezenta convenție va intra în vigoare între primele două state care o vor ratifica, după 6 luni de la data depunerii celui de-al doilea instrument de ratificare.

b) Pentru fiecare stat semnatar care ratifică convenția după cea de-a doua depunere, aceasta va intra în vigoare după 6 luni de la data depunerii instrumentului său de ratificare.

Art. 15. — Oricare stat nereprezentat la cea de-a noua Conferință diplomatică de drept maritim va putea să adere la prezenta convenție.

Aderările vor fi notificate Ministerului Afacerilor Externe al Belgiei, care va informa despre aceasta, pe cale diplomatică, toate statele semnatare și pe cele care au aderat.

Convenția va intra în vigoare, pentru statul care a aderat, după 6 luni de la data primirii acestei notificări, dar nu mai înainte de data intrării sale în vigoare astfel cum este stabilită la art. 14 paragraful a).

Art. 16. — Oricare înaltă parte contractantă va putea, la expirarea unei perioade de 3 ani ce va urma intrării în vigoare pentru ea a prezentei convenții, să solicite convocarea unei conferințe însărcinate să decidă asupra tuturor propunerilor vizând revizuirea convenției.

Oricare înaltă parte contractantă care va dori să utilizeze această posibilitate va informa Guvernul belgian, care își asumă sarcina să convoace această conferință în termen de 6 luni.

Art. 17. — Fiecare dintre înaltele părți contractante va avea dreptul să denunțe prezenta convenție, în ceea ce o privește, în orice moment după intrarea sa în vigoare. Totodată, această denunțare nu va avea efect decât după

un an de la data primirii notificării de denunțare de către Guvernul belgian, care va informa despre aceasta celelalte părți contractante, pe cale diplomatică.

Art. 18. — a) Oricare înaltă parte contractantă poate, în momentul ratificării, aderării sau în orice moment ulterior, să notifice în scris Guvernului belgian că prezenta convenție se aplică teritoriilor sau anumitor teritorii pentru care asigură relațiile internaționale. Convenția va fi aplicabilă respectivelor teritorii după 6 luni de la data primirii acestei notificări de către Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei, însă nu înainte de data intrării în vigoare a prezentei convenții cât privește această înaltă parte contractantă.

b) Oricare înaltă parte contractantă, care a efectuat o declarație conform paragrafului a) al acestui articol, va putea, în orice moment, să informeze Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei că teritoriului respectiv încetează să i se aplice convenția. Această denunțare va produce efect după termenul de un an prevăzut la art. 17.

c) Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei va comunica, pe cale diplomatică, tuturor statelor semnatare și celor care au aderat orice notificare primită în baza prezentului articol.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aderarea României la Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli asupra sechestrului asigurător de nave maritime, semnată la Bruxelles la 10 mai 1952, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 31 octombrie 1995.

Nr. 342.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/1995 privind modificarea plafoanelor de aprobare a obiectivelor de investiții pentru autoritățile administrației publice centrale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 18/1995 privind modificarea plafoanelor de aprobare a obiectivelor de investiții pentru autoritățile administrației publice centrale, emisă în temeiul art. 1 lit. d) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 15 august 1995.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 septembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 16 octombrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

VALER SUIAN

București, 1 noiembrie 1995.

Nr. 343.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Gvernului nr. 18/1995 privind modificarea plafoanelor
de aprobare a obiectivelor de investiții pentru autoritățile
administrației publice centrale

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/1995 privind modificarea plafoanelor de aprobare a obiectivelor de investiții pentru autoritățile administrației publice centrale și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 31 octombrie 1995.
 Nr. 346.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“ unor ofițeri,
maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 32 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa I pentru 25 de ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexele nr. 1–6.

Art. 2. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a II-a pentru 20 de ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexele nr. 7–12.

Art. 3. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a pentru 15 ani vechime și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexele nr. 13–18.

Art. 4. — Anexele nr. 1–18*) fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 septembrie 1995.
 Nr. 322.

*) Anexele nr. 1–18 se publică ulterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.